

Αυτό Είναι η Αναρχία:

οχτώ τρόποι που οι εξεγέρσεις των κινημάτων Black Lives Matter και Δικαιοσύνη για τον George Floyd αντανakλούν τις αναρχικές ιδέες σε δράση

CrimethInc and Agency¹

Αφότου η αστυνομία της Μιννεάπολης δολοφόνησε βάνουσα τον George Floyd στις 25 Μαΐου του 2020, διαδηλώσεις εξεράγησαν σε ολόκληρες τις Ηνωμένες Πολιτείες και τον κόσμο. Εκατομμύρια άνθρωποι κατέβηκαν στους δρόμους απαιτώντας δικαιοσύνη για τον George Floyd και την Breonna Taylor² και ένα τέλος στη αστυνομική βία και τρόμο, υπογραμμίζοντας την ανάγκη του ξεριζώματος του συστημικού ρατσισμού μέσα από τον ριζικό μετασχηματισμό της κοινωνίας μας. Μέσα σε 24 ώρες από την έκρηξη των διαμαρτυριών, ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών ισχυρίστηκε ότι αναρχικοί και αντιφασίστες ήταν υπεύθυνοι για τις ταραχές που ξέσπασαν σε πόλεις σ' ολόκληρη τη χώρα.

Αυτή η κίνηση να κατηγορηθούν οι **αναρχικοί** και οι **"antifa"** στοχεύει στην **απαξίωση** αυτών των λαϊκών εξεγέρσεων δαιμονοποιώντας και απομονώνοντας, ταυτόχρονα, αυτούς που συμμετέχουν. Παρ' όλα αυτά, ο τρόπος που η κυρίαρχη τάξη μας έχει απογοητεύσει σχεδόν όλους είναι πιο καθαρός από ποτέ. Οργή και διαμαρτυρίες απλώθηκαν πολύ πιο πέρα από οποιαδήποτε συγκεκριμένη ιδεολογία ή ομάδα. Καθώς δεκάδες χιλιάδες γέμισαν τους δρόμους των πόλεων³, είναι φανερό ότι οι αναρχικοί δεν είναι υπεύθυνοι για την οργάνωση αυτών των διαδηλώσεων. Οι διαδηλώσεις, και οι ταραχές που τις συνοδεύουν, αντιπροσωπεύουν μια οργανική απάντηση σε μια ανάγκη που είναι ευρύτατα αισθητή.

Την ίδια στιγμή, αυτό το οργανικό διογκούμενο ρεύμα ορμητικότητας, βασιζόμενο σε αναπαραγωγίμες τακτικές που καθένας μπορεί να εφαρμόσει, ενσαρκώνει αναρχικά μοντέλα για την κοινωνική αλλαγή. Πολλές από τις πρακτικές και τις αρχές που είναι θεμελιώδεις σ' αυτό το κίνημα είναι για πολύ καιρό βασικά στηρίγματα του αναρχικού τρόπου οργάνωσης.

Εδώ, εξερευνούμε τις αναρχικές ρίζες οκτώ βασικών αρχών που είναι πολύ ουσιαστικές στην επιτυχία των διαδηλώσεων *Black Lives Matter* και *Δικαιοσύνη για τον George Floyd*, επιδιώκοντας να επικεντρώσουμε σε πρωτοβουλίες του κινήματος των μαύρων που αντανakλούν αντιεξουσιαστικές αξίες. Ως υπόβαθρο συγκεκριμένα για τον "μαύρο" αναρχισμό συνιστούμε το *Anarchism and the Black Revolution* του Lorenzo Kom'boa Ervin ή το πιο πρόσφατο *Anarkata Statement*.

Το παρόν κείμενο γράφεται και δημοσιεύεται από κοινού με το *Agency*.

Αυτοκαθορισμός

Ένα από τα πολλά πράγματα που οι πολιτικοί στοχεύουν να αποκρύψουν επιμένοντας ότι "εξωτερικοί υποκινητές" είναι υπεύθυνοι για την εξέγερση που ξεκίνησε στη Μιννεάπολη είναι ότι οι καταπιεσμένες κοινότητες στις Ηνωμένες Πολιτείες είναι *ήδη* κατελιημμένες και αντικείμενο εκμετάλλευσης από "ξένα στοιχεία". Αυτό ξεκίνησε με τον αποικισμό της Βόρειας Αμερικής από τους Ευρωπαίους άποικους, τους πρώτους "εξωτερικούς υποκινητές", και συνεχίζεται σήμερα με την ιδιοκτησία των περισσότερων ακινήτων και επιχειρήσεων στις γειτονιές των μαύρων, αυτοχθόνων και μεταναστών από άτομα που δεν μένουν σ' αυτές και έχουν ελάχιστους δεσμούς με τις κοινότητές τους – για να μην αναφέρουμε την αστυνόμευση αυτών των γειτονιών από αστυνομικούς όπως ο Derek Chauvin που πηγαينوέρχονται στις περιοχές που τρομοκρατούν.

Σε αντίθεση μ' αυτές τις συνεχιζόμενες μορφές κατοχής, οι αναρχικοί προάγουν τον αυτοκαθορισμό, ισχυρίζόμενοι ότι τα άτομα και οι κοινότητες θα πρέπει μάλλον να ελέγχουν τα σώματα και τις συνθήκες διαβίωσής τους και να καθορίζουν τις τύχες τους και όχι να ζουν κάτω από την επιβολή της κρατικής εξουσίας, που είναι σχεδιασμένη να υπηρετεί τις επιθυμίες λίγων προνομιούχων και όχι τις ανάγκες των πολλών. Όπως δείχνουν οι φρικιαστικές δολοφονίες του George Floyd και της Breonna Taylor, η επαναδικδίκηση του ελέγχου του δημόσιου χώρου από τις αστυνομικές δυνάμεις, που κρατούν τις κοινότητες των μαύρων σε ομηρία, είναι ένα ουσιώδες βήμα προς τον αυτοκαθορισμό.

1 Στμ. Μεταφρασμένο από εδώ: <https://crimethinc.com/2020/06/09/this-is-anarchy-eight-ways-the-black-lives-matter-and-justice-for-george-floyd-uprisings-reflect-anarchist-ideas-in-action>.

2 Στμ. Στις 13 Μαρτίου του 2020, η Breonna Taylor, μια 26χρονη Αφροαμερικανή τεχνικός στα ιατρικά επείγοντα, πυροβολήθηκε θανάσιμα από αστυνομικούς της Μητροπολιτικής Αστυνομικής Διεύθυνσης του Louisville (LMPD).

3 Στμ. Στο πρωτότυπο: "...fill the streets of scores of cities".

Παρόμοια, οι αναρχικοί πιστεύουν ότι όσοι επηρεάζονται άμεσα από μια κατάσταση πρέπει να είναι κι αυτοί που αποφασίζουν πώς θα αντιδράσουν σ' αυτήν. Παίρνοντας την πρωτοβουλία να αντιδράσουν στην δολοφονία του George Floyd οι ίδιοι και με τους δικούς τους όρους, αντί να το μεταθέσουν στους "ηγέτες της κοινότητας" ή να υποβάλλουν ένα αίτημα προς την κυβέρνηση για επανόρθωση, ο λαός της Μιννεάπολης έκανε την απαίτησή του για αυτονομία εντελώς ξεκάθαρη.

Στους δρόμους των γειτονιών τους, στα σχολεία και τους χώρους δουλειάς, απλοί εξεγερμένοι άνθρωποι βρίσκουν υποστήριξη από τους αναρχικούς στις προσπάθειές τους να πετύχουν έναν πραγματικό αυτοκαθορισμό για τις κοινότητές τους.

"Πρέπει να χρησιμοποιήσουμε τη μέγιστη εξουσία που έχουμε, που είναι αυτή να ελέγχουμε τα σώματά μας, να ελέγχουμε την εργασία μας, για να κάνουμε την κατάσταση μη-κυβερνήσιμη και μη-βιώσιμη για τις Ηνωμένες Πολιτείες, και να το κάνουμε αυτό με έναν οργανωμένο συστημικό τρόπο".

-Kali Akuno της *Cooperation Jackson*

Αποκεντρωτισμός

Αντίθετα με την προπαγάνδα των δεξιών συνωμοσιολόγων, δεν υπάρχει μια μοναδική δύναμη, οργάνωση ή ιδεολογία που να καθοδηγεί αυτές τις διαμαρτυρίες. Διαδηλώσεις για δικαιοσύνη και εναντίον της αστυνομικής βίας έχουν λάβει χώρα την προηγούμενη εβδομάδα και στις 50 πολιτείες των ΗΠΑ και σε σχεδόν 50 άλλες χώρες χωρίς κανενός είδους κεντρικό συντονισμό.

Σε αντίθεση με τις από-πάνω-προς-τα-κάτω, συγκεντρωτικές προσπάθειες, αυτή η άνθιση πρωτοβουλιών από-τα-κάτω χαρακτηρίζει την αναρχική προσέγγιση στην κοινωνική αλλαγή. Όπως το Κίνημα *Occupy*, το οποίο αναρχικοί ακτιβιστές και τακτικές βοήθησαν να εκδηλωθεί, τοπικές διαδηλώσεις μπορούν να πάρουν διαφορετικές μορφές ανάλογα με το πλαίσιο ενώ ενισχύουν ταυτόχρονα το συνολικό μήνυμα. Οριζόντιοι δεσμοί μεταξύ όσων συμμετέχουν επιτρέπουν ευελιξία, διατηρώντας την ευκολία σε καινούριο κόσμο να εμπλακεί με τον τρόπο που πιστεύει ότι του ταιριάζει. Αυτό το μοντέλο έχει κερδίσει ιστορικές νίκες – για παράδειγμα, την κινητοποίηση εναντίον της συνόδου κορυφής του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (WTO/ΠΟΥ) το 1999 στο Σηάτλ, στη διάρκεια της οποίας αναρχικοί και άλλοι κατάφεραν να "ξεγελάσουν" την αστυνομία μέσα από μια δικτυωμένη δομή αυτόνομων ομάδων συνάφειας που δούλεψαν όλες μαζί ώστε να παραλύσουν την πόλη.

Σήμερα, ακτιβιστές του κινήματος *Black Lives Matter* εφαρμόζουν επίσης μια αποκεντρωτική προσέγγιση, που επιτρέπει στο κίνημα να απλωθεί οργανικά διασφαλίζοντας ότι δεν μπορεί να περιοριστεί ή να αφομοιωθεί.

Πολεμώντας τη λευκή κυριαρχία

Ως υπέρμαχοι της ισότητας, οι αναρχικοί είναι ενάντια στη λευκή κυριαρχία και τον φασισμό. Όσοι υφίστανται την αποικιοκρατική βία υπερασπίζονται πάντα τον εαυτό τους απέναντι στη ρατσιστική βία· οι αναρχικοί πιστεύουν στην ανάληψη αλληλέγγυας δράσης ακόμα κι όταν δεν είναι οι ίδιοι ο στόχος. Σε μια από τις πρώιμες εκφράσεις του αναρχισμού στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο επιφανής αμερικανός υπέρμαχος της κατάργησης της δουλειάς William Lloyd Garrison⁴ συνέδεσε την απόρριψη των θεσμών διακυβέρνησης και ιδιοκτησίας με την αντίθεσή του στον θεσμό της δουλειάς. Στις δεκαετίες του 1980 και 1990, αναρχικοί σε ολόκληρη τη Βόρεια Αμερική δημιούργησαν την τοπικές οργανώσεις της Αντιρατσιστικής Δράσης [Anti-Racist Action] για να παλέψουν ενάντια στις νεοναζιστικές οργανώσεις. Οι τωρινές αποκαλούμενες "αντιφά" ομάδες είναι μέρος αυτής της μακρόχρονης παράδοσης υπεράσπισης των κοινοτήτων απέναντι στη ρατσιστική και φασιστική βία. Ιστορικά, αναρχικές οργανώσεις με αιχμή μαύρους και άλλους έγχρωμους, έχουν παίξει έναν κρίσιμο ρόλο στην ώθηση ευρύτερων κοινωνικών κινήματων ώστε να αμφισβητήσουν τον συστημικό ρατσισμό. Από το Ferguson στο Charlottesville και στη Μιννεάπολη σήμερα, οι αναρχικοί κάθε εθνικότητας βρίσκονται στην πρώτη γραμμή των προσπαθειών αποτροπής των νεοναζι, των νεο-συνομοσπονδιστών και άλλων οπαδών της λευκής κυριαρχίας από το να βλάψουν κόσμο.

4 Στμ. William Lloyd Garrison: διαπρεπής Αμερικανός υποστηρικτής της κατάργησης της δουλειάς, του δικαιώματος ψήφου για τις γυναίκες, δημοσιογράφος και κοινωνικός μεταρρυθμιστής. Είναι κυρίως γνωστός για την ευρείας αναγνωσιμότητας εφημερίδα κατά της δουλειάς *The Liberator*, την οποία ίδρυσε το 1831 στη Βοστώνη και εξέδιδε μέχρι την κατάργηση της δουλειάς στις ΗΠΑ με την Συνταγματική τροπολογία (13η) του 1865. Από τους ιδρυτές της Αμερικανικής Ένωσης κατά της δουλειάς, προωθούσε την άμεση, σε αντίθεση με τη βαθμιαία, απελευθέρωση των δούλων στις ΗΠΑ.

Οι προσπάθειες του προέδρου Τραμπ, του Γενικού Εισαγγελέα Barr, και της δεξιάς πτέρυγας των ΜΜΕ να ανακηρύξουν το “αντιφά” κίνημα τρομοκρατική οργάνωση είναι μια ξεκάθαρη πλεκτάνη με σκοπό την υπονόμευση αυτής της λαϊκής εξέγερσης και του αποπροσανατολισμού των υποστηρικτών της. Η Κου Κλουξ Κλαν, η πιο δολοφονική τρομοκρατική οργάνωση στην ιστορία των ΗΠΑ, δεν δέχεται καμιά τέτοια καταδίκη – ούτε οι ομάδες εκείνες που ριζοσπαστικοποίησαν τον ρατσιστή που δολοφόνησε την [Heather Heyer](#) στο Charlottesville, ούτε η συμμορία των λευκών σουπρεματιστών που το σύμβολό της, ένας αστυνομικός του NYPD, έδειξε τα γεννητικά του όργανα⁵ σε μια συγκέντρωση διαμαρτυρίας του κινήματος *Black Lives Matter* την προηγούμενη εβδομάδα. Η κυβέρνηση του Τραμπ βαφτίζει όσους αντιτίθενται στη λευκή κυριαρχία και τον φασισμό “τρομοκράτες”, παρά το γεγονός ότι – σε αντίθεση με τους φανατικούς στους οποίους αντιτίθεται – δεν έχουν υπάρξει ποτέ υπεύθυνοι για τον θάνατο κανενός ατόμου.

Αλληλοβοήθεια

Η [αλληλοβοήθεια](#) είναι μια πρακτική αμοιβαίας φροντίδας μέσα από την οποία όσοι συμμετέχουν σε ένα δίκτυο διασφαλίζουν ότι ικανοποιούνται οι ανάγκες όλων. Δεν πρόκειται ούτε για μια ανταποδοτική – “ένα-σου ένα-μου” – ανταλλαγή ούτε για την μονόπλευρη βοήθεια που προσφέρει μια φιλανθρωπική οργάνωση, αλλά μια ελεύθερη ανταλλαγή βοήθειας και πόρων. Οι αναρχικοί πιστεύουν ότι οι κοινότητες μπορούν να [ικανοποιήσουν τις ανάγκες τους](#) μέσα από την αλληλοβοήθεια και όχι τον ανελέητο ανταγωνισμό για κέρδος.

Όπως ανέδειξε η κρίση του COVID-19, κοινότητες σε ολόκληρες τις ΗΠΑ αναγνώρισαν την ανάγκη να οργανωθούν για να καλύψουν συλλογικά τις πιο επείγουσες ανάγκες. Επειδή οι αναρχικοί είχαν την πρωτοβουλία σε αυτές τις προσπάθειες από την αρχή, αυτές έγιναν γνωστές κάτω από τη σημαία της αλληλοβοήθειας. Στη συνέχεια, ακόμα και προοδευτικοί πολιτικοί, όπως η [Alexandria Ocasio-Cortez](#) κάλεσε τους Αμερικανούς να σχηματίσουν [πρωτοβουλίες αλληλοβοήθειας](#).

Ο όρος έγινε δημοφιλής αρχικά από τον Ρώσο αναρχικό [Πιοτρ Κροπότκιν](#) και διαδόθηκε μέσα από τα διεθνή αναρχικά δίκτυα. Ο Κροπότκιν, φυσιοδίφης και βιολόγος, ισχυρίζεται στο *Mutual Aid: A Factor of Evolution*⁶ (1902) ότι είναι η αμοιβαιότητα και η συνεργασία και όχι ο αιμοδιψής ανταγωνισμός που δίνει τη δυνατότητα στα είδη, από τους μικρότερους μικροοργανισμούς μέχρι τις ανθρώπινες κοινωνίες, να επιβιώσουν. Αυτό αμφισβήτησε το δόγμα του κοινωνικού δαρβινισμού για την “επιβίωση του καταλληλότερου” που οι επιχειρηματικές ελίτ χρησιμοποιούσαν για να δικαιολογήσουν την εκμετάλλευση και την ανισότητα που συνόδευε την επέκταση του παγκόσμιου καπιταλισμού τον 19ο αιώνα. Ο Κροπότκιν επιχειρηματολόγησε επιστημονικά και φιλοσοφικά υπέρ μιας αναδιοργάνωσης της κοινωνίας σύμφωνα με τις αρχές της αλληλοβοήθειας, την οποία περιέγραψε ως “την στενή εξάρτηση της ευτυχίας του καθενός από την ευτυχία όλων” και “το αίσθημα δικαιοσύνης, ή ισότητας, που φέρνει ένα άτομο στη θέση να σκεφτεί τα δικαιώματα και όλων των άλλων ως ίσων προς τα δικά του”. Από την εποχή του Κροπότκιν, οι αναρχικοί εφαρμόζουν σταθερά αυτή την αρχή στην πράξη μέσα από προσπάθειες όπως οι [Food Not Bombs](#), [Really Really Free Markets](#), [κοινοτικά ταμεία υποστήριξης και πληρωμής εγγύσεων](#), [το έργο της συλλογικότητας Common Ground μετά τον τυφώνα Κατρίνα](#), το [Mutual Aid Disaster Relief](#), και άλλα εγχειρήματα.

Σήμερα, εθελοντές εγχειρημάτων αρωγής για τον COVID-19 και υποστηρικτές των διαδηλώσεων του κινήματος [Δικαιοσύνη για τον George Floyd](#) συνεργάζονται για να προσφέρουν δωρεάν ιατρική φροντίδα, νερό, τροφή και προμήθειες στους δρόμους της [Μιννεάπολης](#), της [Ουάσιγκτον DC](#), και αλλού στις Ηνωμένες Πολιτείες. Οι προσπάθειες αυτές αντλούν από την αναρχική αρχή [στον καθένα σύμφωνα με τις ανάγκες του, από τον καθένα σύμφωνα με τις δυνατότητές του](#).

Δεν αποτελεί έκπληξη ότι οι προσπάθειες ανακούφισης για τον COVID-19 και υποστήριξης των διαμαρτυριών συναντιούνται. Εξαιτίας των φυλετικών ανισοτήτων στον πλούτο, στην πρόσβαση στην υγειονομική περίθαλψη, και στην εργασιακή ευαλωτότητα, είναι κυρίως οι έγχρωμοι και οι μαύροι που έχουν υποφέρει δυσανάλογα στη διάρκεια της πανδημίας. Παλεύοντας για την αρχή ότι οι Ζωές των Μαύρων έχουν σημασία σημαίνει ότι είσαι αντιμέτωπος όχι μόνο με την αστυνομική βία αλλά επίσης και με όλα τα άλλα συστήματα καταπίεσης που έχουν κρατήσει τόσες κοινότητες μαύρων στην ένδεια και τη φτώχεια. Αυτές οι κοινοτιστικές πρωτοβουλίες αντανάκλουν την αναρχική ιδέα ότι η υγεία και η ελευθερία του καθενός είναι αλληλένδετες και ότι ο καλλίτερος τρόπος να διατηρηθούν είναι μέσα από την αλληλεγγύη.

Υποδομές για το Κοινωνικό Κίνημα

Καθώς χιλιάδες άνθρωποι έχουν ξεχυθεί στους δρόμους, αψηφώντας τις εντολές της αστυνομίας και την απαγόρευση κυκλοφορίας, πάνω από 10.000 διαδηλωτές έχουν συλληφθεί και αρκετοί τραυματιστεί από την

5 Στμ. Στο πρωτότυπο: *flashed*.

6 Στμ. Στα ελληνικά: Π. Κροπότκιν: “Αλληλοβοήθεια: ένας παράγοντας της εξέλιξης”, εκδόσεις Καστανιώτη, 2009.

αστυνομία ή δεξιούς αυτόκλητους φύλακες. Παρ' όλα αυτά, το κίνημα συνέχισε να αυξάνεται, χάρις, εν μέρει, στην ανάδυση υποδομών για το κοινωνικό κίνημα, συμπεριλαμβανομένων συλλογικοτήτων που παρέχουν [ιατρική υποστήριξη και περίθαλψη, νομική βοήθεια αφιλοκερδώς](#), χρήματα για πληρωμή εγγυήσεων και άλλες μορφές αλληλεγγύης. Οι αναρχικοί έχουν συμμετάσχει στην πρώτη γραμμή όλων αυτών των προσπαθειών, αξιοποιώντας υποδομές που υπάρχουν εδώ και πολλά χρόνια και αντλώντας από δεκαετίες εμπειρίας.

Συμμετέχοντας στο παγκόσμιο δίκτυο διαμαρτυρίας, που δημοσιογράφοι αποκάλεσαν ως κίνημα “αντιπαγκοσμιοποίησης” τη δεκαετία του 1990, οι αναρχικοί πήραν έναν ενεργό ρόλο στην οργάνωση συλλογικών υποδομών για ιατρική, νομική και υλικοτεχνική υποστήριξη σε μεγάλες διαδηλώσεις. Ταμεία για εγγυήσεις, ακτιβιστές δικηγόροι, νοσηλευτές στον δρόμο και ομάδες επικοινωνίας έπαιξαν ένα κρίσιμο ρόλο στις κινητοποιήσεις όπως αυτήν ενάντια στη σύνοδο κορυφής του ΠΟΕ στο Σηάτλ. Από τότε, οι αναρχικοί έχουν ακονίσει τις δεξιότητές τους σε μαζικές κινητοποιήσεις εναντίον κυβερνητικών και επιχειρηματικών συναντήσεων από τις Εθνικές Συνδιασκέψεις των Ρεπουμπλικάνων και των Δημοκρατικών από το 2000 και μετά, μέχρι της Σύνοδο των G20 στο Pittsburgh το 2009 και την ορκωμοσία του Ντόναλντ Τραμπ το 2017. Οργανωνόμενοι οριζόντια σε δίκτυα εθελοντών, οικοδομώντας σχέσεις ανάμεσα σε τοπικούς και εθνικού επιπέδου διοργανωτές και στηριγμένοι στην αλληλεγγύη και την αλληλοβοήθεια για την παροχή πόρων σε όσους συμμετέχουν, έχουν επανειλημμένα ενδυναμώσει τον απλό κόσμο να ασκήσει μια πολύ μεγάλη επιρροή σε ιστορικά γεγονότα.

Βλέπουμε την κληρονομιά αυτών των επιτυχιών στις αναδυόμενες νομικές και ιατρικές δομές υποστήριξης στις διαμαρτυρίες για [Δικαιοσύνη για τον George Floyd](#). Για παράδειγμα, η συλλογικότητα [Northstar Health Collective](#) στη Μιννεάπολη, που παράσχε κρίσιμη υποστήριξη στις διαμαρτυρίες, έχει δημιουργηθεί από αναρχικούς στη διάρκεια κινητοποιήσεων ενάντια στην Εθνική Συνδιάσκεψη του Ρεπουμπλικανικού κόμματος το 2008.

Ποικιλομορφία Τακτικών

Σε ένα αποκεντρωτικό κίνημα, πώς μπορούν διαφορετικές ομάδες, που εφαρμόζουν διαφορετικές στρατηγικές, να συντονιστούν ώστε να ελαχιστοποιήσουν την πιθανότητα διενέξεων; Πώς μπορούν να διασφαλίσουν ότι οι προσπάθειές τους δεν είναι ευάλλωτες στις [διαίρει-και-βασίλευε](#) στρατηγικές του κράτους και των συμφερόντων των συντηρητικών ΜΜΕ; Για δεκαετίες, οι αναρχικοί έχουν πειραματιστεί με απαντήσεις στα ερωτήματα αυτά.

Όταν διεξήχθη η Εθνική Συνδιάσκεψη του Ρεπουμπλικανικού κόμματος στη Μιννεσότα το 2008, έναν συνασπισμός από ομάδες διαμαρτυρίας, περιλαμβανομένων αναρχικών, συμφώνησε πάνω στις [“Αρχές του Απ. Παύλου”](#), εμπνεόμενοι από παρόμοια [σημεία ενότητας](#) που χρησιμοποιήθηκαν σε μαζικές οργανωτικές προσπάθειες βασιζόμενες σε αναρχικούς σε μεγάλες πόλεις στον Καναδά και τις ΗΠΑ στη διάρκεια των προηγούμενων χρόνων. Μοντέλα όπως αυτό, βοηθούν ανθρώπους με διαφοροποιημένες ιδεολογίες και προτεραιότητες να υποστηρίζουν αντί να παρεμποδίζουν τις προσπάθειες ο ένας του άλλου.

Οι διαμαρτυρίες για [Δικαιοσύνη για τον George Floyd](#) είναι τόσο διαφοροποιημένες και ενσωματώνουν τόσες διαφορετικές προσεγγίσεις που με κανέναν τρόπο δεν δεσμεύονται όλοι όσοι συμμετέχουν σ' αυτό το πλαίσιο. Αλλά πολλές από τις πιο διακεκριμένες φωνές επιμένουν σε μια παρόμοια προσέγγιση για να αποφευχθεί η όποια διαίρεση του κινήματος. Αυτό το αγκάλισμα μιας ποικιλομορφίας τακτικών αντανακλά την πυρηνική αναρχική αρχή της [αυτονομίας](#).

Αλλαγή συστήματος

Οι αναρχικοί απορρίπτουν την εστίαση στην προβολή αιτημάτων για από-τα-πάνω προς-τα-κάτω μεταρρυθμίσεις υπέρ της επιδίωξης λύσεων που επιτίθενται στις ρίζες των κοινωνικών προβλημάτων. Οι μεταρρυθμίσεις μπορούν να είναι ένα βήμα θεμελιώδεις αλλαγές αλλά οι αναρχικοί ισχυρίζονται ότι θα πρέπει να ξεκινήσουμε από μια ανάλυση των ριζικών αιτιών των κοινωνικών δεινών και μια ολιστική κατανόηση των συστημάτων που διασφαλίζουν τις ανισότητες και ωφελούνται από αυτές.

Μέχρι τώρα, καμιά από τις μεταρρυθμίσεις που προτείνουν οι πολιτικοί, όπως πολιτικές επιτροπές επίβλεψης ή κάμερες στο σώμα των αστυνομικών, δεν έχουν χρησιμεύσει στη μείωση της αστυνομικής βίας σε ένα εθνικό επίπεδο. Ούτε το έχουν πετύχει οι νομικές αντιδράσεις, όπως η κατάθεση αγωγών ή απαγγελία κατηγοριών εις βάρος των αστυνομικών, ούτε εκλογικές λύσεις όπως οι ομάδες πίεσης ή η ψήφος υπέρ νέων πολιτικών. Παρά τις προσπάθειες μεταρρύθμισης που ακολούθησαν την εξέγερση στο Φέργκιουσον το 2014, ο αριθμός των [ετήσιων δολοφονιών από την αστυνομία](#) στις ΗΠΑ έχει στην πραγματικότητα αυξηθεί μεταξύ του 2015 και του 2019.

Σήμερα, για πρώτη φορά, ο **κυρίαρχος λόγος** αναγνωρίζει την πιθανότητα της **διακοπής της χρηματοδότησης των αστυνομικών τμημάτων** ή ακόμα και τη **συνολική τους κατάργηση**. Αναρχικοί συνενώνονται με **μαύρες φεμινίστριες** και **υποστηρικτές της κατάργησης των φυλακών** για να επιμείνουν ότι οι διακοσμητικές μεταρρυθμίσεις δεν θα επιλύσουν τα επικείμενα προβλήματα της εξουσίας, του ρατσισμού και της εκμετάλλευσης που κινούν την κρατική βία. Αναρχικοί έχουν γίνει στόχοι της αστυνομικής και κρατικής βίας για περισσότερο από έναν αιώνα, από τους **μάρτυρες στο Haymarket** στον **νόμο του αποκλεισμού των αναρχικών (Anarchist Exclusion Act)**⁷, στις **επιδρομές στο Palmer**⁸, και την **υπόθεση J20**. Αυτές οι εμπειρίες διαμορφώνουν το αναρχικό όραμα για έναν κόσμο ελεύθερο από αστυνομία και την εκμετάλλευση που διαιωνίζει.

“Οι άδικοι θεσμοί που φέρνουν τόσο μεγάλη εξαθλίωση και βάσανα στις μάζες έχουν τις ρίζες τους στις κυβερνήσεις, και οφείλουν ολόκληρη την ύπαρξή τους στην εξουσία που παράγεται από τη διακυβέρνηση, οπότε δεν μπορούμε παρά να πιστέψουμε ότι αν κάθε νόμος, κάθε τίτλος ιδιοκτησίας, κάθε δικαστήριο και **κάθε αστυνομικός ή στρατιώτης καταργούνταν αύριο με μια σαρωτική κίνηση**, θα ήμασταν καλλίτερα απ’ ό,τι σήμερα”.

-Lucy Parsons, *The Principles of Anarchism*⁹

Οι άνθρωποι πάνω από το Κέρδος και την Ιδιοκτησία

Το σύνθημα “Black Lives Matter” έχει ριζικές υποδηλώσεις. Το να ισχυριστεί κανείς ότι η ανθρώπινη ζωή είναι πιο σημαντική από τη διατήρηση του κρατικού ελέγχου ή την προστασία της επιχειρηματικής ιδιοκτησίας θέτει μια θεμελιώδη αμφισβήτηση στην σημερινή πολιτική και οικονομική τάξη. Αυτό συνεπάγεται μια θεμελιωδώς διαφορετική ηθική από τη λογική του κράτους.

Όπως έχει δείξει η κρίση του COVID-19, το “συνεχίζουμε τις δουλειές ως συνήθως” μπορεί να είναι θανατηφόρο. Στην περιβαλλοντική καταστροφή, τα ατυχήματα στους εργασιακούς χώρους, το μαζικό καταναλωτικό χρέος και τη σπατάλη του ανθρώπινου δυναμικού που χαρακτηρίζει την καπιταλιστική οικονομία, η πανδημία προσθέτει και άλλο ένα στρώμα τραγωδίας στο κόστος της απόδοσης μεγαλύτερης αξίας στο κέρδος απ’ ό,τι στους ανθρώπους. Πολλοί εργάτες, που αναγκάζονται να επιστρέψουν στις δουλειές τους από προσπάθειες, με πολιτικό κίνητρο, να ξανανοήξουν οι επιχειρήσεις, τιμωρούνται από τους εργοδότες τους για την προσπάθειά τους να προστατέψουν την υγεία τους. Όλα αυτά, μαζί με την διάχυτη αστυνομική βία που πυροδότησε τις διαμαρτυρίες για τον Floyd, δείχνουν πόσο λίγο αξίζουν οι ισχυροί τις ζωές των απλών ανθρώπων.

Αναρχικοί εντάσσονται στο κίνημα Black Lives Matter για να προωθήσουν μια διαφορετική αντίληψη αξίας. Τονίζοντας την αξία των ζωών των μαύρων σημαίνει αμφισβήτηση των θεσμών που δίνουν προτεραιότητα στο κέρδος και τον έλεγχο πάνω στις ζωές – την αστυνομία καθώς και τους πολιτικούς που την προστατεύουν, υπερεκμεταλλευτές εργοδότες, ρυπαντές του περιβάλλοντος, κερδοσκόπους και πολλούς άλλους. Αυτό σημαίνει να παίρνει κανείς και μια θέση απέναντι τόσο στον καπιταλισμό όσο και στην αστυνομία. Από του Βιομηχανικούς Εργάτες του Κόσμου [*Industrial Workers of the World*], ένα συνδικάτο που αμφισβητεί το ίδιο το σύστημα της μισθωτής εργασίας, μέχρι τα δίκτυα αλληλοβοήθειας που θέτουν στην πράξη “οικονομίες του δώρου”, οι αναρχικοί πασχίζουν συστηματικά να καλλιεργήσουν έναν κόσμο συνεργασίας πέρα από την αγορά. Το κίνημα Black Lives Matter περιγράφει, επίσης, στις **οργανωτικές του αρχές** ότι είναι ρητά αντικαπιταλιστικό. Η απόδοση αξίας στις ζωές των μαύρων απαιτεί έναν θεμελιακό μετασχηματισμό του οικονομικού συστήματος.

Πολλές φωνές εντός και εκτός των διαμαρτυριών ενώνονται με τον κόσμο που απαιτεί η ανθρώπινη ζωή να μπει σε προτεραιότητα πάνω από την ιδιοκτησία. **Ακόμα και ιδιοκτήτες επιχειρήσεων** που δέχτηκαν πλιάτσικο ή κήκαν στην πορεία των διαμαρτυριών **μίλησαν ανοιχτά** για να επιμείνουν ότι η προσοχή πρέπει να πα-

7 Στμ. *Anarchist Exclusion Act*, **Νόμος Αποκλεισμού των Αναρχικών**: έτσι έγινε γνωστός ο *Μεταναστευτικός Νόμος του 1903 (Immigration Act of 1903)*, για τη ρύθμιση της μετανάστευσης. Κωδικοποίησε προηγούμενους νόμους για τη μετανάστευση και πρόσθεσε τέσσερις μη αποδεκτές κατηγορίες μεταναστών: αναρχικούς, επιληπτικούς, ζητιάνους και “εισαγωγείς” ιερόδουλων. Είχε μικρή επίδραση αλλά οι διατάξεις του που αφορούσαν τους αναρχικούς επεκτάθηκαν στον Μεταναστευτικό Νόμο του 1918.

8 Στμ. Οι *Επιδρομές στο Palmer* ήταν μια σειρά βίαιων και καταχρηστικών επιδρομών επιβολής του νόμου με στόχο ριζοσπάστες αριστερούς και αναρχικούς το 1919 και το 1920, που ξεκίνησαν σε μια περίοδο αναταραχής γνωστής ως το “*Κόκκινο Καλοκαίρι*” (“*Red Summer*”).

9 Στμ. Στα ελληνικά: Lucy Parsons: *Αρχές του Αναρχισμού*, στη συλλογή “*Γυναίκες της Αναρχίας: κείμενα αναρχικών γυναικών του 19ου και του 20ου αιώνα*”, εκδόσεις Πανοπτικών, 2016.

ραμείνει στα κομβικά ζητήματα της βίας κατά των μαύρων, την αστυνόμευση και την κοινωνική δικαιοσύνη. Αυτό δείχνει τον δρόμο προς μια ηθική αλληλεγγύη που χαρακτηρίζει την προσέγγιση των αναρχικών για τον κοινωνικό μετασχηματισμό.

Τι θα χρειαστεί για να απελευθερωθούμε;

Ο πρόεδρος Τραμπ κάνει λάθος. Δεν είναι οι “αναρχικοί” που ευθύνονται για τη θαρραλέες, μαχητικές δράσεις που έχουμε δει στους δρόμους – αν και αναρχικοί διαφόρων εθνικοτήτων έχουν συμμετάσχει. Πάνω απ’ όλα, είναι η μαύρη και μελαμψή νεολαία και άλλοι περιθωριοποιημένοι άνθρωποι που η γενναιότητα και η αποφασιστικότητά τους έχουν αναγκάσει ολόκληρο τον κόσμο να δώσει προσοχή. Όπως έχουμε δει, υπάρχει σημαντική επικάλυψη των αξιών και των στρατηγικών των αναρχικών κινημάτων και των αγώνων του κινήματος Black Lives Matter και αντιιμπεριαλιστικών και απελευθερωτικών αγώνων. Αν και οι αναρχικοί δεν πρέπει να υποκαθιστούν τους τρόπους που άλλοι συμμετέχοντες περιγράφουν τις δραστηριότητές τους, ώστε να τις διεκδικήσουν ως παραδείγματα την αναρχικής ιδεολογίας, αυτές οι “αντηχήσεις” είναι η βάση για αμοιβαίες ανταλλαγές και αλληλεγγύη στην πορεία της οικοδόμησης πολυφυλετικών χειραφετητικών κινήσεων.

Οι αναρχικοί πιστεύουν ότι αξίζει να παλέψουμε για τη δημιουργία μιας κοινωνίας βασισμένης στην αλληλοβοήθεια, την αυτονομία, την ισότητα, την ελευθερία και την αλληλεγγύη. Για να είναι αποτελεσματικό οποιοδήποτε κίνημα, όσοι συμμετέχουν θα πρέπει να ταυτοποιήσουν/προσδιορίσουν **τι θα χρειαστεί να γίνει** για να αλλάξουν τα πράγματα. Η θαρραλέα αντίδραση στη δολοφονία του George Floyd έδειξε την αποτελεσματικότητα της ασυμβίβαστης άμεσης δράσης – όχι μόνο στην αύξηση του κοινωνικού κόστους της αδικίας αλλά, επίσης, στο να κάνει εφικτό να φανταστούμε έναν άλλο κόσμο. Μετά την πυρπόληση του τρίτου αστυνομικού τμήματος στην Μιννεάπολη, που έδειξε ότι απλοί άνθρωποι μπορούν να νικήσουν την αστυνομία σε μια ανοιχτή σύγκρουση, η παύση της χρηματοδότησης και η κατάργηση της αστυνομίας έγινε κάτι διανοητό στην κλίμακα της εθνικής δημόσιας συζήτησης.

Στη Μιννεάπολη και, στη συνέχεια, στο Louisville, στο Λος Άντζελες, στη Νέα Υόρκη και σε ολόκληρο τον κόσμο, μαύροι, μελαμψοί και άλλοι περιθωριοποιημένοι άνθρωποι συγκεντρώθηκαν για να σταματήσουν τις “δουλειές όπως πάντα”. Οι αναρχικοί συμμετείχαν, συνεισφέροντας την εμπειρία τους με τις τακτικές αντίστασης, υποδομές που προσφέρουν υποστήριξη σε όλους όσους έχουν ανάγκη, και οράματα ενός κόσμου στον οποίο οι θεσμοί που σκότωσαν τον George Floyd και τόσους άλλους ακόμα δεν υπάρχουν. Ιδέες και προσεγγίσεις που συνηχούν με τις αναρχικές αξίες μπορούν να ειπωθούν σε δράση σε όλες αυτές τις διαμαρτυρίες, άσχετα από το αν αυτοί που τις εφαρμόζουν τους δίνουν μια πολιτική ταμπέλα.

Αυτές οι αξίες και πρακτικές, που υπερβαίνουν κάθε μεμονωμένη ιδεολογία ή παράδοση, μπορούν να είναι η βάση ώστε κόσμος να συναντηθεί πάνω σε γραμμές διαφοροποίησης καθώς έρχεται αντιμέτωπος με την κρατική εξουσία στους δρόμους. Η αναρχική συλλογικότητα αυτοχθόνων *Indigenous Action* και άλλοι έχουν ισχυριστεί ότι τα σύγχρονα κινήματα χρειάζονται “**συνεργούς, όχι συμμάχους**” – ανθρώπους αφοσιωμένους στο να μοιραστούν κινδύνους και να δράσουν άμεσα μαζί, ωθούμενοι από ένα όραμα συλλογικής απελευθέρωσης και όχι από ενοχή, καθήκον ή διάθεση απόκτησης κύρους. Οι διαμαρτυρίες του κινήματος *Δικαιοσύνη για τον George Floyd* έχουν καταδείξει την αποτελεσματικότητα πολυφυλετικών, αποκεντρωμένων και από-τα-κάτω προσπαθειών. Διαπαιδαγωγημένοι από ένα οριζόντιο, συμμετοχικό ήθος, που απορρίπτει την αστυνομική βία όπως και κάθε άλλη μορφή κρατικού καταναγκασμού, οι αναρχικοί επιμένουν ότι υπάρχει για τον καθένα ένας ρόλος τον οποίο μπορεί να παίξει στη διαδικασία της απελευθέρωσης.

Ένα από τα πιο κεντρικά μηνύματα της αναρχικής οργάνωσης τις περασμένες δεκαετίες – συμπεριλαμβανομένων των αγώνων για **αλληλεγγύη με τους πρόσφυγες και τους μετανάστες, την απελευθέρωση των queer, την κατάργηση των φυλακών** και άλλων ακόμα – είναι ότι καθένας από εμάς μπορεί να είναι ελεύθερος μόνο αν όταν είμαστε όλοι μας ελεύθεροι. Ο **Ashanti Alston**, ένας αναρχικός ακτιβιστής, ομιλητής και συγγραφέας το έχει διατυπώσει αυτό πολύ όμορφα. Ως πρώην μέλος του Κόμματος των Μαύρων Πανθήρων και του Στρατού της Μαύρης Απελευθέρωσης [Black Liberation Army] και πολιτικός κρατούμενος, ο Alston έχει άφθονη εμπειρία στην αντιμετώπιση της κρατικής βίας. Διαμορφωμένο από την εξέγερση των Ζαπατίστας στην Τσιάπας, το όραμά του για τη συλλογική απελευθέρωση αντανάκλα το αναρχικό ήθος που μοιράζονται αρκετά κινήματα και κοινότητες, αντηχώντας ακόμα σαν έμπνευση για τις προσπάθειές μας σήμερα:

“Πρέπει να βρούμε πώς θα δημιουργήσουμε έναν κόσμο στον οποίο θα είναι δυνατόν κάθε διαφορετικός άνθρωπος να είναι αυτός που είναι, έναν κόσμο στον οποίο θα χωράνε όλοι”.